

4. Jako że liczba studentów zagranicznych przyjeżdżających w ramach programu Erasmus do Niderlandów przewyższa liczbę studentów niderlandzkich, którzy zdecydowali się odbyć pełny cykl studiów za granicą oraz ze względu na to, że w stosunku do tej ostatniej grupy w miejsce „OV-studentenkaart” przyznawane jest jednorazowe świadczenie dla celów finansowania studiów (niderl. „meeneembare studiefinanciering”) w kwocie 89,13 EUR na miesiąc (wartość z 2013 r.), w rezultacie tylko zagraniczni studenci w Niderlandach nie otrzymują żadnego rodzaju świadczenia ani wsparcia w postaci „OV-studentenkaart”. Stanowi to, zdaniem Komisji, pośrednią formę dyskryminacji w rozumieniu art. 24 dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.
5. Biorąc pod uwagę, że Niderlandy nie podjęły do dnia dzisiejszego wszystkich środków mających a celu położenie kresu odmiennemu traktowaniu zagranicznych studentów w odniesieniu do możliwości korzystania ze studenckiego biletu na transport publiczny („OV-studentenkaart”), Komisja doszła do wniosku, że Niderlandy uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 18 TFUE (w związku z art. 20 TFUE i art. 21 TFUE) oraz art. 24 dyrektywy 2004/38/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 2 czerwca 2014 r. – Skatteverket przeciwko Davidowi Hedqvistowi

(Sprawa C-264/14)

(2014/C 245/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: David Hedqvist

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy o podatku VAT ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że transakcje polegające na wymianie waluty wirtualnej na walutę tradycyjną i waluty tradycyjnej na walutę wirtualną, dokonywanej za wynagrodzeniem uwzględnianym przez usługodawcę w obliczeniu kursu wymiany, stanowią odpłatne świadczenie usług?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 135 ust. 1 należy interpretować w ten sposób, że opisane powyżej transakcje wymiany są zwolnione z podatku VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).